

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát zložený z predsedníčky JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Borisa Minksa, JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., JUDr. Jaroslava Krajča a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci proti Mgr. [REDACTED], sudcovi Okresného súdu zastúpeného JUDr. A. [REDACTED] F. [REDACTED], advokátom, [REDACTED], na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2006 o odvolaní sudcu Mgr. [REDACTED] proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu z 1. októbra 2004, sp. zn. 6 Ds 7/02 takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákona o sudcoch“) rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 1. októbra 2004, sp. zn. 6 Ds 7/02 **zrušuje v celom rozsahu.**

Mgr. [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytom [REDACTED]

je vinný,

že hoci ako sudca Okresného súdu [REDACTED] bol podľa § 30 ods.4 zákona č.385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov, napriek tomu v období rokov 1997 až 2002, s výnimkou doby od 23. novembra 2001 do 31. decembra 2001, a potom od 21. januára 2002 až do 15. júla 2002, kedy bol dlhodobo práceneschopný, v niektorých veciach v agende "Er", ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými prieťahmi. Napriek tomu, že už preverkou plynulosti konania, ktorú podpredseda Okresného súdu Košice II v období od 24. septembra 2001 do 28. septembra 2001 vykonal v 57-mich veciach patriacich do súdneho oddelenia "37 Er", boli zistené prieťahy v jeho postupe, v niektorých z týchto vecí v prieťahoch pokračoval, pričom v čase uskutočnenia ďalšej preverky plynulosti konania v súdnom oddelení "38 Er", ktorú podpredseda

Okresného súdu [REDAKOVANÉ] vykonal v období od 21. októbra 2002 do 31. októbra 2002 v 34-roch veciach z celkového počtu tých, ktoré boli preverované už i v septembri 2001, ešte stále v 20-tich veciach nerozhodol o námietkach proti exekúcii, menovite vo veciach Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 3359/97, Er 2035/97, Er 1947/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 182/98, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1486/98, Er 1515/97. V 13-tich veciach z tohto počtu pod sp. zn. Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 2035/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98 a Er 800/98 dokonca nevykonal ani jeden úkon. V rámci uvedenej previerky, ktorá pokračovala i v dňoch 8. novembra 2002 až 18. novembra 2002 preverením ďalších 29-tich vecí z jeho agendy "Er", bolo pritom zistené, že v nich tiež riadne nekonal. V 8-mich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nevykonal žiaden úkon po dobu viac ako tri roky a v 8-mich veciach pod sp. zn. Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 1553/98, Er 1687/98, Er 1847/98 a Er 2335/98 nevykonal žiaden úkon dokonca po dobu viac ako 4 roky. V 9-tich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 318/98, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nerozhodol o námietkach proti exekúcii ani po uplynutí doby tri roky, v 12-tich veciach pod sp. zn. Er 326/96, Er 2092/97, Er 2093/92, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 2141/97, Er 1553/98, Er 1605/98, Er 1687/98, Er 1847/98, Er 2335/98 a Er 1630/97 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby štyri roky a vo dvoch veciach pod sp. zn. Er 219/96 a Er 529/96 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby päť rokov od predloženia námietok na rozhodnutie súdu,

t e d a

sa dopustil zavineného nesplnenia povinnosti sudcu, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti pri rozhodovaní a o jeho úsilí ukončiť súdne konanie bez zbytočných prieťahov,

č í m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods.1 zákona č.385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003.

Z a t o s a m u u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods.1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003 – **n a p o m e n u t i e**.

Odôvodnenie :

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd rozhodnutím z 1. októbra 2004 uznal Mgr. [REDAKOVANÉ], sudcu Okresného súdu [REDAKOVANÉ] vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ds.1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení účinnom do 31.10.2003, ktorého sa mal dopustiť tak, že hoci ako sudca Okresného súdu [REDAKOVANÉ] bol podľa § 30 odsek 4 zákona číslo 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov, napriek tomu v období rokov 1997 až 2002, s výnimkou doby od 21. januára 2002 do 12. júla 2002, kedy bol dlhodobo práceneschopný, v niektorých veciach v agende „Er“, ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými prieťahmi. Napriek tomu, že už previerkou plynulosti konania, ktorú podpredseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] v období od 24. septembra 2001 do 28. septembra 2001 vykonal v 57-mich veciach patriacich do súdneho oddelenia „37 Er“, boli zistené prieťahy v jeho postupe, v niektorých z týchto vecí v prieťahoch pokračoval, pričom v čase uskutočnenia ďalšej previerky plynulosti konania v súdnom oddelení „38 Er“, ktorú podpredseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] vykonal v období od 21. októbra 2002 do 31. októbra 2002, v 34-roch veciach z celkového počtu tých, ktoré boli preverované už i v septembri 2001, ešte stále v 20-tich veciach nerozhodol o námietkach proti exekúcii, menovite vo veciach Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 3359/97, Er 2035/97, Er 1947/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 182/98, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1486/98, Er 1515/97. V 13-tich veciach z toho počtu pod sp. zn. Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 2035/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98 a Er 800/98 dokonca nevykonal ani jeden úkon. V rámci uvedenej previerky, ktorá pokračovala i v dňoch 8. novembra 2002 až 18. novembra 2002 preverením ďalších 29-tich vecí z jeho agendy „Er“, bolo pritom zistené, že v nich tiež riadne nekonal. V 8-mich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nevykonal žiaden úkon po dobu viac ako tri roky a v 8-mich veciach pod sp. zn. Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 1553/98, Er 1687/98, Er 1847/98 a Er 2335/98 nevykonal žiaden úkon dokonca po dobu viac ako 4 roky. V 9-tich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 318/98, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nerozhodol o námietkach proti exekúcii ani po uplynutí doby tri roky, v 12-tich veciach pod sp. zn. Er 326/96, Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 2141/97, Er 1553/98, Er 1605/98, Er 1687/98, Er 1847/98, Er 2335/98 a Er 1630/97 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby štyri roky a vo dvoch veciach pod sp. zn. Er 219/96 a Er 529/96 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby päť rokov od predloženia námietok na rozhodnutie súdu.

Podľa prvostupňového disciplinárneho súdu sa vyššie uvedeným spôsobom dopustil zavineného nesplnenia povinnosti sudcu, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti pri rozhodovaní a o jeho úsilí ukončiť súdne konanie

bez zbytočných prietáhov, za čo mu uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 odsek 1 písmeno a) zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003 – napomenutie.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie sudca. Žiadal, aby odvolací disciplinárny súd napadnuté rozhodnutie zrušil a oslobodil ho z disciplinárneho previnenia. Podľa sudcu napadnuté rozhodnutie nie je v súlade so zákonom, keďže vykonané dokazovanie nebolo správne vyhodnotené a ani právne závery súdu nie sú vo všetkom akceptovateľné.

Namietal, že hoci z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva zistenie, že už od 23.11.2001 bol práceneschopný, napriek tomu a v zrejmom rozpore s tým sa v skutkovej vete vo výroku rozhodnutia konštatuje výnimka z prietáhov iba za dobu od 21.1.do 12.7.2002. Okrem uvedeného pochybenia sudca uviedol, že rozhodnutie považuje za nezákonné, pretože nesúhlasí s tým, že by vo veciach, ktoré sú predmetom disciplinárneho konania došlo k prietahom, ktoré subjektívne zaviniť.

Predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] (navrhovateľ) sa k odvolaniu sudcu vyjadril tak, že odvolanie sudcu navrhol zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd zistiac, že odvolanie sudcu bolo podané v zákonom stanovenej lehote, preskúmal podľa § 131 ods. 3 Zákona o sudcoch a prísediacich zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie sudcu je dôvodné iba čiastočne.

Prvostupňový disciplinárny súd správne zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, a to z dôkazov procesne legálne vykonaných v doterajšom konaní, vylúchom sudcu Mgr. [REDAKOVANÉ], svedka JUDr. [REDAKOVANÉ], (podpredsedu Okresného súdu [REDAKOVANÉ] svedkyne JUDr. [REDAKOVANÉ] (sudkyne Okresného súdu [REDAKOVANÉ], obsahom listinných dokumentov – správami navrhovateľa o previerke plynulosti konania v súdnom oddelení 37 Er a 38 Er, výsledkami predbežného šetrenia disciplinárneho súdu podľa § 123 zákona č. 385/2000 Z.z, obsahom spisov Okresného súdu [REDAKOVANÉ] vo veciach pod spn, zn. Er 1955/97, Er 2858/97, Er 182/98, Er 685/98, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1667/97, Er 1003/98, Er 380/96, Er 557/96, Er 948/97, Er 1630/97, Er 2564/97, Er 733/98 a Er 2998/98.

Na základe všetkých týchto dôkazov, po ich vyhodnotení jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, disciplinárny súd prvého stupňa dospel ku skutkovým zisteniam a právnym záverom rešpektujúc aj rozhodnutie disciplinárneho odvolacieho súdu sp. zn. 1 Dso 13/03 zo dňa 19. apríla 2004.

Disciplinárny súd prvého stupňa v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozhodnutia podrobne a zrozumiteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie oprel, akými úvahami sa spravoval pri

